



Aisha Sara Issilams tale ved lancering af bogudgivelsen "De (ensomme)"

Taler

Aisha Sara Issilam
Forfatter

Dato

15. november 2024

Sted

Edison teatret, Edisonsvej 10,
1856 Frederiksberg

Omstændigheder

Tale holdt ved boglancering af antologien *De (ensomme)*: 23 fortællinger af unge med ensomhedserfaringer.

- 1 Godaften mit navn er Aisha Sara, og jeg står her i dag med et ønske om at dele et stykke af min historie. En historie om ensomhed, om at finde sin plads i verden og om, hvordan ensomhed kan være både en byrde og en læremester.
- 5 Jeg har udvalgt et tekststykke fra min fortælling "mosaik af minder" som jeg vil læse op for jer:

"Der bliver lavet en regel om, at man ikke må sige nej til at være sammen med nogen, hvis man er i en gruppe på mere end to. Desværre arbejder den populære
10 pige hurtigt, og hun arrangerer sit eget møde lige efter, hvor hun overtaler de andre piger til at dele sig i par, når jeg spørger om jeg må være med. Så må de gerne sige nej. Og når jeg så er ude af syne, samler pigerne sig igen for at være sammen. Det er ren ydmygelse, da jeg opdager det. Jeg føler mig ekstremt ensom og uønsket. Jeg går grædende hen til en lærer og forsøger at forklare situationen
15 så godt som muligt, men jeg føler mig ikke forstået. Da vi taler om det i klassen, indrømmer pigerne, at de har været med på planen. Kort tid efter skifter jeg heldigvis skole, men ensomheden følger med mig. Jeg har mistet min tro på, at folk vil mig noget godt, og det tager tid at genopbygge tilliden og finde et sted, hvor jeg hører til."

20

Det her tekststykke belyser den første gang jeg følte mig virkelig ensom, tilbage i 4. klasse, hvor det blev gjort klart at jeg ikke passede ind. Ensomheden var så stærk en følelse, at den næsten blev fysisk, som en tung last, der tyngede mig ned. I årene efter mærkede jeg, hvordan den oplevelse satte spor i mig, hvordan
25 den ændrede min måde at møde andre mennesker på.

Når man som barn oplever ensomhed, kan det skære dybt ind i selvværdet og ændre ens forståelse af verden. Jeg mistede min tro på, at mennesker ville mig det godt, og den mistro skabte en afstand mellem mig og andre. Det var, som
30 om ensomheden plantede en konstant tvivl, en frygt for at blive afvist igen, og den blev svær at overvinde. Jeg lærte at holde mig på afstand, og det blev derfor en ond cirkel. Mit selvværd blev ødelagt og de mennesker jeg omringede mig med, var mennesker der ikke satte pris på mig, men satte pris på det faktum at de kunne udnytte mig. Jeg valgte dem ikke bevidst til, men jeg følte det var det
35 jeg fortjente og det bedste jeg kunne få. Ensomheden kan lede til en stærk følelse af nedtrykthed, paralyse og angst, den følelse skrev jeg ned i et digt på et af de tidspunkter hvor jeg havde det værst.

Prøver at overdøve tanker
40 Med musik, netfilx og tiktok
Fanget i den position jeg sidder i
Føler mig ikke sulten
Ved jeg burde spise
Men jeg sidder fast
45 Jeg er limet fast til sofaen
Jeg kan mærke tomrummet
Tomrummet i min mave
Tomrummet i min sjæl
Jeg føler værken sult eller træthed
50 Jeg føler mig alene
Prøver at forklare
Ingen forstår
Eller hun forstår ikke
Hun begynder at snakke
55 Angsten kryber sig ind på mig
Jeg mister pusten
Føler jeg er nået til vejs ende
Stilheden er min værste fjende
Et mørke i mig
60 Men intet er slut
Det forsætter
Jeg er forvirret
Stresset?
Måske deprimeret

Splittet mellem to verdener
To kulturer

Jeg har det svært

Skole er svært

70 Oprydning er svært

At spise er svært

At rejse mig er svært

At sove er svært

Jeg er i et dybt hul

75 Jeg kan ikke kravle op

Måske er det ikke så dybt

Men jeg er limet fast til bunden

Hvis jeg slukker musikken

Lægger ensomhedens tæppe sig om mig

80 Og tomheden erstattes med panikken

Ensomhedens konsekvenser kan være vidtgående og strække sig langt ind i voksenlivet. Den gør det udfordrende at knytte bånd og kan skabe en følelse af isolation, selv når man er omgivet af andre. Ensomheden har lært mig at

85 værdsætte de øjeblikke, hvor jeg føler mig set og hørt, og den har givet mig en dybere forståelse for venskaber, relationer og det at høre til. Det har taget tid og krævet mod, at genopbygge tilliden til både mig selv og andre mennesker, at genfinde troen på, at jeg har en plads, hvor jeg hører til.

90 Så selvom ensomheden kan være en lang og mørk rejse, er det vigtigt at huske, at der er lys på den anden side. Der er ikke opture uden nedture og jeg tror på at vi alle har en plads i verden, hvor vi kan alle blive set og hørt og elsket for dem vi er, et sted der føles som hjem.

95

Kilde

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler.

Kildetype

Digitalt manuskript

100

Tags

Debattale, Festtale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/aisha-sara-issilams-tale-ved-boglancering>